

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

DIRECTOR SUFLETESC:
† Dr. ION I. MOȚA
DIRECTOR VREMELNIC:
Prof. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foaie se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” (Moța)
BUCUREȘTI I., Calea Victoriei 63

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
alui ION I. MOȚA
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe 1/2 an și 30 lei pe 1/4 an.

Apare
în fiecare JOI
2 lei

CERCUL DE „INVIOARE A CREDINȚEI” — Tocmai ce trebuie zilelor noastre —

Ne face o plăcere să vestim un început de muncă sănătoasă, pusă la cale de societatea »Frăția Ortodoxă Română, a cărturarilor buni credincioși ai bisericii naționale de Răsărit.

Conducerea celor două biserici naționale române, cea Ortodoxă răsăriteană, și cea Unită cu bis. apusului, — au simțit după război, că mulți credincioși veniseră din război cu suflete foarte rătăcite, și molipseau și pe alți fii ai bisericii și poporului nostru, — încât s'a băgat de seamă o rătăcire, o îndepărtare a lor dela sf. biserică.

Preoțimea a fost pusă pe lucru. Cu puteri îndoită să muncească a întări credința și alipirea la buna lege care ne-a fost mântuitoare prin apusele negre veacuri.

Dar strădania preoțimei singure nu era de ajuns. — De aceea Capii celor două biserici naționale au făcut apel (chemare) către credincioșii cărturari mireni, ca să se înjghebeze și ei în Reuniuni (Insoțiri) de apărare a bunei legi, a credinței părinților lor.

S'a înființat atunci de către cărturarii români uniți „Agruparea” (Asociația generală a Românilor uniți), care să stea în ajutorul preoțimei în truda sa de apărare și întărire a credinței.

În curând s'a înființat »F. O. R.« ul (Frăția Ortodoxă Română), adică însoțirea cărturarilor ortodoxi, cu același scop, de lucrare pentru susținerea credinței strămoșești.

Pentru lucrarea în mulțimile poporului, biserică ortodoxă are și o altă societate: Oastea Domnului, mult răspândită. »Frăția» avea rost pentru cărturările, s'o atragă spre Casa lui Dumnezeu și sfânta lege.

Acum aflăm un fapt nou și foarte îmbucurător: »Frăția Ortodoxă» a luat hotărârea, și a și pus-o în aplicare, ca în marginile unui așa numit »Cerc de înviorare a credinței strămoșești», să pornească o lucrare, menită a aduna și cărturari și popor, la un singur loc, lucrându-se asupra sufletelor tuturor, întru îndreptarea și întărirea credinței bune!

Cele dintâi adunări de seamă a »Cercului» au avut loc în Sibiu, aproape de Scaunul Mitropoliei ortodoxe, între zilele 6 până la 13 Februarie a acestui an. Iată și »Programul» acestor adunări de zidire sufletească:

Luni, 7 Februarie, s'a slujit sfânta Liturgie, apoi

s'a deschis adunarea, cu conferința: »Luptele religioase ale Românilor din Ardeal, până în veacul al 18 lea» de I. Sandu. A doua conferință: »Harul divin și mijloacele de împărtășire», de prof. Gheorghie Maior.

Acestea înainte de masă. După masă, seara: »Desbateri libere», sub conducerea părintelui conzilier Trandafir Scorobet.

Marți, 8 Februarie: Conferință despre: »Taina Botezului», de p. Gh. Secaș; a doua: »Hristos în Biserică», de prof. Dr. D. Sămloaie; a 3-a: »Figuri istorice», luptători pentru dreapta credință, de prof. I. Beleuța. Seara: Discuții libere, sub conducerea p. M. Neagu.

Mercuri, 9 Februarie. »Taina mărturisirii», conferință de A. Nanu, a 2 a: »Figuri istorice» luptători pentru dreapta credință în Ardeal, a prof. A. Nanu; a 3 a: »Biblia și Sfânta Tradiție», de Dr. A. Neaga, a 4 a: »Crucea în Biserică ortodoxă», de I. Popescu. Seara discuții libere sub conducerea prof. Gh. Secaș.

Joi, 10 Februarie: »Biserica și preoții», de pr. I. Bozocă; a 2-a: »Secetele în general», de prof. Gr. T. Marcu; a 3-a: »Cultul divin al bisericii noastre», de Dr. Terchilă; a 4-a: Luptele religioase ale Rom. din Ardeal, de pr. I. Sandu. Seara discuții

Urmare în pag. 2

Țara are guvern nou

în frunte cu înalt Prea Sfințitul Patriarh Dr. Miron E. Cristea, încununat de 6 foști Intâi-Miniștri ai Țării, ca veghetori în guvern, și urmași de Miniștri obișnuiți în capul feluritelor Ministere

Săptămâna trecută țara fu vestită despre o întâmplare de mare însemnătate pentru viața ei: Joi în această săptămână. — Domnul Octavian Goga s'a sfătuit cu miniștrii săi, apoi s'a dus la Maiestatea Sa Regele și i-a pus la îndemână demisia (plecarea) guvernului din scaunul de conducere. M. Sa a primit demisia și a purces la întocmirea noului guvern. Și dorind să dea Țării un guvern oarecum mai presus de cele de până aci, a poțit să iee parte la el, pe Capul Bisericii celei dintâi a Țării, pe Patriarhul ortodox, iar pe lângă In. Pr. Sfinția Sa, pe toți foștii Intâi-Miniștrii ai Țării, ca Sfetnici cu cuvânt ce apasă în cumpănă — și la îndemâna lor, sub controlul lor, punând Miniștri obișnuiți. Și fiindcă și Patriarhul și foștii Intâi-Miniștri, au primit a face parte dintr'un astfel de Ministeriu ca pentru vremuri mari, noii Miniștrii au pus jurământul de credință încă în noaptea de Joi spre Vineri, pe la miezul nopții. — După asta au rămas la chibzueli și sfaturi, până pe la ora 4 spre ziuă, când lumea a văzut pe Patriarh plecând dela Palatul Regal. — Și mari hotărâri s'au luat în acele sfături a noilor Miniștri, — hotărâri cari, altfel, erau gata de mai înainte, și pe cari le arătăm mai jos:

NOUL GUVERN

— Cuvântul M. Sale Regelui —

Guvernul cel nou stă azi din următoarele persoane: Președinte: In. Prea Sfinția Sa Patriarhul M. ron, având în jurul său ca înfâi-sfetnici pe foștii Intâi Miniștri în alte guvernări: Mareșal Averescu, General Văitoianu, Al. Vaida Voevod, Nicolae Iorga, Gh. Mironescu, Dr. C. Angheliescu, iar ca Miniștri conducători ai feluritelor Ministere, pe: Gh. Tătărescu la externe; C. Argetoianu la Industrie și Comerț, Dr. Voicu Nițescu la Muncă, Ionescu-Sișești la Agricultură, Dr. I. Costinescu la Sănătate, Victor Iamandi la Școală și Biserică, Mircea Cancicov la Finanțe, Armand Călinescu la Interne, (tot unde fu și în guvernul, Goga), General Antonescu la apărarea Națională, C-lin Agelescu Lucrări Publice și General Paul Teodorescu Subsecretar de Stat la apărarea națională.

Joi spre Vineri noaptea la 12 au depus jurământul de credință în mâinile M. Sale Regelui. După asta M. Sa a rostit o cuvântare prin care își arată mulțumirea Sa sufletească, că bărbații de Stat înșirați în fruntea listei ca mari sfetnici, Miniștri de Stat, i-au ascultat chemarea și au venit să-l ajute la condu-

cerea treburilor Țării. Maiestatea Sa a zis:

»Astăzi suntem chemați a începe o nouă eră (parte de vreme) în istoria patriei noastre: o vreme de îndreptare, în care greșelile trecutului să fie reparate cu voință tare și adâncă chibzuială.

»Știu că fiecare din dvoastre a-ți venit să Mă ajutați în această mare lucrare de deșteptare națională, de refacere, de mântuire a Țării, pentru care voi pune în lucrare toată munca și toată vigoarea. E o muncă, care va rămânea ca o piatră de hotar în istoria dezvoltării neamului nostru. Imi îndrept în aceste clipe, gândul către Cel atotputernic și-L rog, să binecuvinteze încordările noastre și să ne dea puterea cea vie, ca să facem ceea-ce trebuie făcut, pentru ca această țară frumoasă și rodnică, să fie așezată pe temelii tari și pe o dezvoltare morală firească. Așa să ne ajute Dumnezeu.

La acest cuvânt Regesc, a răspuns înalt-Preasfințitul Patriarh, mulțumind pentru încrederea ce și-a pus în noul guvern încredințându-l pe M. Sa, de dragostea și ascultarea cu care au răspuns la chemarea ce li-s'a făcut. Vor conlucra cu credință pen-

tru a se împlini cele mai înalte trebuințe ale țării și în deosebi vor conlucra la readucerea ordinii și a liniștii trebuitoare în Țara, care e azi răscolită de frământările atâtor partide politice. Guvernul dorește ca pașnicii cetățeni și în deosebi mulțimea harnicilor noștri țărani, să aibă liniștea cuvenită întru a munci ogorul lor, și pe urma muncii liniștite, să se întărească și încrederea aliaților noștri (a țărilor cu cari avem legături de prietenie), ca și cea a tuturor vecinilor cu cari trebuie să trăim în bună înțelegere. Roagă pe Dzeu să le dea puterile trebuitoare, spre a împlini tot binele ce-l doresc patriei.

Chemarea M. S. Regelui către Țară.

Români!

Timp de 8 ani Mi-am închinat toate gândurile și toate sforțările Mele să cârmuesc Țara, rezemându-Mă pe organizațiile politice constituite. (Partidele politice).

Din cauza cerinței de a dobândi un cât mai mare număr de voturi, propaganda făcută cu prilejul feluritelor alegeri, a adus o nesfârșită neliniște și turburare în viața și sufletul poporul Meu.

Această turburare sufleteană s'a dovedit adânc păgubi

Urmare în pag. 2

DE TOATE

Ce primejdii întâmpină cei ce vor să se apropie de Capul de miază-noapte al Pământului.

S'au făcut repetite încercări. Poate cele mai îndrăznețe ale unor Italiani, apoi ale Rușilor și a altor învățați din țările vecine cu »Polul Nord« (Capul de miază-noapte al Pământului). Unele s'au sfârșit în chip îngrozitor, prin moartea prin înghețare a celor ce au mers cu vaporul și au fost prinși între sloi uriași de gheață, sau prin prăbușirea celor ce au mers cu avionul sau balonul, pe cari vântul turbat de acolo i-a suflat ca pe niscai fluturi rătăciți în furtună.

Mai nou, chiar în timpul de față, se află dus prin acele primejdioase meleaguri, îndrăznețul învățat Ivan Papanin, cu o ceată de însoțitori. Ei au căzut cu marele lor avion pe o banchiză (tablă uriașă) de gheață, în Marea Groenlandei, pe care și-au așezat telegrafie fără fir, ca să dea lumii știri despre sine. Dar banchiza a fost sfărâmată sub picioarele lor, de izbirea altor sloi uriași, chiar de munți de gheață, — așa că acum ei se găesc de câteva săptămâni, în cea mai mare primejdie. Podul de gheață de sub picioarele lor e în primejdie de a se sfărâma și ei a peri în valurile reci.

La chemările lor a luat drumul mărilor spre locul unde ei dau de știre că se găesc, un vapor puternic spărgător de gheață, — dar mai nou acela vestește, că și el, vaporul, a fost prins între munți de gheață, — și cum a fost stropit de valurile ce se izbeau de el, apa a înghețat pe el, de e închis în gheață, ca într'o găoace grozavă și rece. Prin asta și-a pierdut și cumpăna, — căci fiindu-i corpul de deasupra apei așa de îngreunat, e gata-gata să se răstoarne, să se culce în mare... Așa că azi cei 13 marinari de pe vas, nu fac altceva decât zdobesc la sloii de pe el, ca să-l ușureze, să nu se răstoarne! Și în loc să mai meargă spre Pol, unde l'asteaptă nenorocii însoțitori a lui Papanin, — e silit a lăsa să meargă spre răsărit, unde va da de aer mai cald, care să-l desghețe... Iar îndrăznețul învățat Papanin e lăsat în voia sorții lui, — care se poate prevedea care va fi...

Cu astfel de primejdii se luptă învățații doritori de a descoperi tot mai multe din tainele firii și pe acolo, pe unde picior omenesc n'a umblat, nici poate să umble...

Atâta ar vrea și d. Blum...

Ridicarea tot mai dâră a luptătorilor iubitori de neam și țară, în tot mai multe state, împotriva cotropirii iudovești asupra lor, — are darul a deschide și ochii unor evrei și a-i face să se gândească la o descordare a stărilor provocate de îmbulzeala lor prea mare asupra popoarelor și țărilor cari i-au primit cu prea mare ușurință.

Insuși Leon Blum, capul jidovimei franceze, care a ajuns într'o vreme chiar întâi-ministru în înghenunchiata Franța, — e de părere să se purceadă la cărușirea unui număr cât mai mare de Jidani, din țările Europei cari nu-i mai pot suferi, — în altă parte a pământului. El scrie:

»Toate statele Europei nu pot fi decât dornice de pace. Ori, pace nu se poate dobândi decât printr'o desfiindere.

Dacă 3—4 milioane de evrei ar putea părăsi și ușura Europa, în deosebi Polonia și România, acolo unde pricina este mai ascuțită, s'ar putea înlătura orice prilej de ațătare.

Mă întrebați dacă sunt mijloace practice de deslegarea acestei întrebări: Răspund: da! Prisosul de populație evreiască poate fi colonizat.

Franța care este intere-

sată la ținerea păcii, poate pune la dispoziție Madagascarul. Celelalte state pot da de asemeni mijloace financiare emigrării și colonizării. În orice caz o deslegare pentru pricina evreiască se cere din ce în ce mai hotărât.

Da, da, zicem și noi. Un lucru să binevoști, jupâni

Știri politice

Contra Japoniei...

Mai multe state cari își pleacă prea mult urechea spre îndemnurile iudaizmului, au trimis soli ai lor la Londra, ca să chibzuiescă asupra felului cum ar fi a se „boicota“ Japonia, fiindcă vrea să facă ordine în China, macar până unde poate. Stau la sfat: Anglia, Franța, Rusia, China, Cehoslovacia, Austria, tot țări în cari duhul evreesc e tare și mare... Să vedem ce va mai ieși și din asta. Poate tot cam ce-a ieșit și din »boicotarea« Italiei, în războiul ei cu Abisinia.

Polonia, apropiindu-se de Italia

Ministrul de Externe al Poloniei, a fost invitat să facă o vizită în Italia. Se spune că vizita va avea

purători de grijă de această pacoste. Purtați numai voi sarcinile cu cărușitul lor, și nu așteptați ca noi, creștinii peste cari au năvălit pe furie, să le plătim drumul, — cum cere jupânul Blum.

Dacă România ași »ușura-o« de 2 din cele 4 milioane propuse de Blum, — ar fi pace 'n țară!

loc în a doua jumătate a lunii Martie.

E o vizită cu tâlc. E semn că de așazisa »axă-Roma-Berlin«, (osia mare de politică pe glob, care leagă Berlinul de Roma și merge până Japonia), — se mai apropie un stat... Yugoslavia e ca și legată de acea »osie«.. Vine și Polonia...

Față de asta stă »osia Londra-Paris«, care își are un capăt la Moscova. Dar aci e așezată pe stâlpi putred...

DE VANZARE. La camaradul Zaharie Borodî din Ciceu—Corabia plaza Dej, jud. Someș se găesc spre vânzare pietre de moară (de apă) de calitate primă, pe un preț puțin. Doritorii se pot adresa prin scrisoare pe adresa de mai sus prețului variind după mărimea lor. 2—3

Ca la--Chișinău

- Stări basarubene -

Studentilor teologi și dela cealaltă Facultate din Chișinău, Primăria le-a dat loc într'o casă a Primăriei, pentru Cantină (masa lor). Fiind Casa cam departe, o solie de studenți teologi s'a dus la Primărie să roage pe primarul »român«, Scheibler, să le dea o casă mai aproape. Patru zile măria sa jupânul primar n'a avut vreme să primească pe teologii români — în vreme ce pe altă ușă primea pe toți jidanii cari îl căutau cu ale lor ghișeturi, — iar a patra zi, când a binevoit a-i primi, a vorbit cu ei aspru, rece, ba vădit dușmănos, spunându-le de închiere: Am să retrag ajutoarele studenților, nu să le mai sporesc! Am gătat cu voi...

Bleii studenți, uimiți, se întrebau: Oare noi într'un oraș din România suntem?

DELA FRAȚI
Înstrăinați

INIMI INDURERATE
— Din Șibot —

O mișcătoare știre ni-se trimite din frunța comună Șibot (jud. Hunedoarei):

Nainte cu vre-o 35 de ani, un om bun, Viorel Ignat și soția, din această comună, având milă de un copil orfan, Ioan Baba, l'au adoptat (luat copil de suflet). L'au crescut până la vârsta de armată. Atunci a fost dus la război și a căzut prins la Ruși. A stat în Rusia, pe la Omsk (Siberia) 23 de ani. Abia după atâta vreme s'a putut întoarce acasă, înainte de Crăciunul trecut.

Părinții adoptivi, crezându-l mort, au făcut alte rândueli privitor la averea lor. Când acum fiul lor sufletește se întoarce, cu nevasta după el și cu 5 copii, părinții se mirară și spuseră că lucrurile s'au schimbat...

Sărmanul om fu primit de o văduvă să stea în casa ei până într'o zi. se înduioșară de soarta nenorocitului. Au pus mână la mână și au cumpărat nainte de Crăciun un porc cu 2300 lei, l'au tăiat și i-l'au dat tăiat gata, ca să-i ușureze negrul zilelor. Mult s'a bucurat sărmanul cu copilașii, cari stau ca niște păsărele streine în colivie necunoscută lor...

În primăvară au de gând să-i zidească și casă, să aibă unde-și pleca capul cu familia năcăjită ce l'a urmat în țară străină...

Fie laudată f'pta și gândul bun din Șibot.

Vecin bun

PĂMÂNTUL...

De felul cum privim fiecare bulgăre de țărână din pământul Patriei, de felul cum îl înțelegem și îl urmăm poruncile tainice, atârână și linia vieții noastre trupesti și sufletești, a fiecărui, pe drumul marelui al vieții neamului. Și mai mult: însuși viața neamului.

Dumnezeu a dat o vatră de pământ pentru plinirea Lui și a sorocilor sale, fiecărui neam de pe lume. Istoria ne mărturisește, fără puțință de desmințire, că gloria a încununat fruntea neamurilor cari și-au iubit, până încolo de moarte, pământul, — și a fugit din preajma acelor cari au pierdut legătura de dragoste și înțelegere cu el.

Cel ce nu tresar și nu se'nfioară în fața mormintelor strămoșilor, cel ce nu simț cutitului revoltei învârtindu-se 'n inimă atunci când își văd un bulgăre de țărână din gila neamului ajuns pe mâni străine, acela au un simț mai puțin. Le lipsește simțul pământului.

Pământul în viața unui neam, nu mai este pământ. E mai mult. E credință pentru sufletul neamului. Leagăn și mormânt și biserică: istorie.

Omul închiriat sufletește, destrămat și lunecat de pe linia firească, omul care ne trece pe aproape și pe care-l știm din priviri și din mișcări, că nu-l încâlcesc gânduri mari nici tresăriri în fața marilor dureri ale neamului, e omul străin sufletește de pământ, fără simțul pământului. El ar

vrea ca pământul să-l fie supus. să-l asculte. Nu vrea, însă, și nu știe să înțeleagă și să asculte el de chemările pământului. De aceea pământul nu-l mai spune nimic. Nici strigătul primăvăralic al sevei (sucului) din mugurul verde. Nici colțul de labă de pe pleoții unui mormânt de părinte.

Și e să ne înțorâm în fața mormintelor pentru cari lutul căminului în care s'a născut, nu mai aruncă nici o nădejde, nici un blestem măcar.

Amintirile istoriei, basmulul și cântecul popular, dăltuiesc învârtă impărătească a Românilor în fața pământului țării sale.

Un Luca Arbore nu avea multă carte. Nici n'a ros bănci în școli de specialitate, unde vreun bălbăit profesor de »democrație« și istorie, să-l învețe a-și iubi și apăra țara și Luca Arbore a sărit pară și foc, cu toți arcașii lui, atunci când Lesii au cutezat să'ncalce pământul Moldovei. — De ce să și fi iubit, Luca Arbore, pământul? Nu putea să adune ghișoagele și săgețile arcașilor și să le fi vândut la Poloni, ca, apoi, să și cumpere case în Elveția? Nu putea El era rob al pământului Patriei. El și la murit ce înseamnă vorbele: nu te-o primi pământul!

Dan Căpitan de plai. Înainte de a muri, a cerut să fie lăsat să-și sărute pământul țării. Cătoa străluminării de glorie și ținere la neam e negreșit, sărutul pământului strămosesc!

Pefra îndatoririlor față de pământ, din lăuntrul nostru, vedește prăbușirea neamului.

Adevăratele legături cu pământul, ar trebui să ne fie de dragoste, și nu de strivire sub călcăie. Astăzi când Basarabia și Maramureșul și ținutul Moșilor, sunt pe mâini de jidani, când ciolanele părinților și bunilor sunt aruncate din morminte să le țările canil pe străzi, un întreg rând nou de oameni ce se ridică, strigă, urlă, până la biruință sau moarte, desrădețea pământului românesc.

Ca ieri cu sânge cald plătit-am
Ca să scăpăm acest pământ,
Dar la jidani de-l vom lăsa
Nu ne-or primi frații 'n mormânt.

Cel ce au ucis și au prigonitorit culoarea pământului, știu că nu vor putea să-l spurce cu rămășișele lor lumești. Pentru el e deschisă calea celor patru vânturi.

Cel ce ne simțim cu păcat, să ne aplecăm urechea de asupra lului Putnelor și Cozilor vorodole. Să primem prietenie cu majestatea sa bulgărele de pământ. Să iubit un bulgăre de pământ și el ne va deschide poarta celei mai înalte înțelegeri în viața aceasta: Ne va dusluși asupra comorilor pământului și neamului. Vom înțelege chemarea celui mai bun frate din lume: pământul și prin el, cea mai înaltă gorie de a năzu la un colț de cer...

Vasile J. Posteuoa
(Iconar)

Țara are guvern nou

Urmare din pag. 1.

toare, săpând chiar în inima Neamului.

România trebuie salvată (mântuită) și sunt hotărâți să o fac, mână de sîrgură și veșnicul Meu gând: interesele netrecătoare ale Patriei și neprecupeșta ei înălțare.

Voiu schimba deci această stare primejdioasă, și voi păși fără șovăială la o căl mai grabnică îndreptare a acestor stări.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestei cerințe naționale, am ales, sub președinția Patriarhului Românesc, un Guvern de oameni de răspundere cari, mânăți de cel mai desăvârșit patriotism, descălușăți fiind de legăturile de partid, vor avea tot răgazul să-și închine toate gândurile și toată munca numai binei obște.

Acest guvern va despolitiza (va curăți de patimile politice) viața administrativă și gospodărească a Statului, va alicătuși și mbrările constituționale care să răspundă ne-

nevoilor noi ale țării, și năzuințelor de astăzi ale unei Români, ce trebuie să se întărească.

M'am hotărât să pășesc pe această nouă cale, cu toată energia și convingerea, că este scăparea Patriei, — și o fac mână de acel simțământ de dragoste fără margini pentru Țara Mea, pe care am fost chemat să o cărmuiesc și să o apăr prin mila lui Dumnezeu și voința națională.

Sunt încredințat, că această poruncă a timpului de astăzi, răspunde nu numai unei nevoi vâdite, dar și năzuinței sufletești a tuturor iubitorilor de Neam, cari doresc înălțarea și proștirarea Patriei.

În timpuri grele, singurele mijloace eroice sunt acelea, ce pot înălța România, — și salvarea ei este cea mai înaltă a Noastră lege pe care o Voi urma fără clipinare.

Așa să Ne ajute Dumnezeu! Trăiască România!

CAROL

Hotărârile noului Guvern

LUCRAREA POLITICĂ A PARTIDELOR, E OPRITĂ

În noile împrejurări aduse asupra țării, noul guvern a aflat de trebuință, să oprească mișcarea și lucrarea mai departe a partidelor politice, și să pună țara sub stare de asediu (stare când drepturile de făcut judecată și pace în țară, trec dela deregătorile civile, dela primărie, poliție, multe și dela judecătoria, asupra deregătorilor militare!). În acest scop guvernul a publicat și face cunoscut Decret Lege, iscălit de M. Sa Regele, Președintele Consiliului de Miniștri și de Miniștrii: de Interne, de Justiție și de război. —

Iată Decretul-Lege:

CAROL al II-lea,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Având în vedere trebuința înaltă de a asigura liniștea publică și ordinea în Stat,

Am decretat și decretăm:

Art. I. — Se introduce starea de asediu pe tot cuprinsul țării.

Art. II. — Toate puterile date de legi și regulamente, în tot ce este referitor la ținerea ordinii publice și siguranța Statului, trec în totul în mâinile deregătorilor militare.

Însărcinările de poliție și siguranță generale ale Statului, se vor îndeplini sub ordinele Ministerului de Interne.

Art. III. — Cad în competența instanțelor militare crimele și delictele prevăzute în art. 184—231; 253—255; 258—262; 290;

294; 295—298; 308—340; 349—352; 359—373; 417—418; 494; 496—497 din codul penal Regele Carol al II-lea.

Art. IV. — Deregătorile militare au dreptul:

a) De a face perchezițiuni (cercetări în casă) ori-unde și ori-când va cere trebuința, însă până la înștiințarea deregătorilor militare, parchetele civile (procurorii), judecători de instrucție, judecători de ocol, și orice ofițer de poliție judecătorească, vor instrumenta (vor urma a cerceta) chiar în treburile care sunt de chemarea tribunalelor militare;

b) de a ordona depunerea armelor și munițiilor și de a purcede la căutarea și ridicarea lor;

c) de a cenzura presa (de a cerceta gazetele) și orice publicațiuni, având dreptul de a împiedeca apariția oricărui ziar sau publicațiune, sau numai apariția unor anumite știri sau articole;

d) de a opri sau disolva (risipi), orice adunări, oricare ar fi numărul celor ce iau parte și în orice loc s'ar întruni.

Art. V. — Călcarea ordonanțelor date în temeiul acestui decret-lege, de către deregătorii militare sau civile și aprobate de Consiliul de miniștri, sau de ministerul de Interne, se va pedepsi cu închisoare dela o lună la 2 ani. Odată cu pedeapsa închisorii, judecata va putea pronunța și pedepsele întregitoare prevăzute de art. 25 din codul penal Regele Carol al II-lea.

Art. VI. — Starea de asediu prevăzută în acest decret, se va ridica, când se va crede de bine.

Art. VII. — După ridicarea stării de asediu, tribunalele militare urmează a cerceta și judeca crimele și delictele (vinele) a căror urmărire le fusese încredințată.

Art. VIII. — Președintele Consiliului Nostru de Miniștri, ministrul internelor, al apărării naționale și al justiției, sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în București, la 11 Februarie 1938.

CAROL

Președintele Consiliului de miniștri, MIRON, Patriarhul Românesc.

Ministrul de Interne ARMAND CĂLINESCU.

Ministru de Finanțe și Adminterim la Justiție MIRCEA CĂNCICOV.

Ministrul apărării naționale și adminterim la aer și marină General de divizie, I. ANTONESCU.

Nr. 856

INVATĂTURĂ

În urma celor arătate mai sus, noi cari dorim să fim și în zile grele, sfetnici credincioși cetitorilor acestei foi, care nici odată, de peste 35 de ani, n'am îndemnat pe dragii noștri Români, decât la ce e cumințe, de folos și de bună sporire, — le dăm și din acest prilej singura învățătură ce li se poate da:

Să primească cu pace, în liniște, cu ascultare cumințe, stările ce au venit peste țară și neam! Cei cari au obiceiul, potrivit cu firea lor poate cam năvalnică, de a-și spune »părerea« asupra toți și toate, și poate îi gâdile sub limbă să se rostescă și asupra acestor stări și întâmplări, — să-și pună pază gurii lor, căci în »stare de asediu«, când adecă domnește legea militară, e cam ca la miliție, unde n'ai multe de grai, ci de împlinit, dacă nu vrei să cunoști asprimă ce vine pentru neascultare!

Vei fi judecat numai pentru ce grăești sau faci. Ce crezi, nu te întrebă nimeni, nici îți cere samă. Acesta e un adevăr cunoscut de pe vremea luminărilor noștri străbuni Români, cari aveau cuvântul: »De internis, non iudicat praetor«, adecă: De cele din lăuntru, nu judecă pretorul (judecătorul).

ALEGERILE AMÂNATE

Noul guvern, tocmai pentru a feri poporul de noli frământări și involburări, cari sunt împreunate cu alegerile de deputați, de senatori, de conzillii comunale și județene, — a hotărât amânarea alegerilor pe timp nehotărât! Până atunci Țara va fi cărmuită de noul guvern,

fără parlament, ci din încredințarea Capului Țării, a M. S. Regelui.

În Ministere se va lucra și pregăti, și Sfatul Ministrilor va întări, bugetul Statului, și țara se va gospodări pe temeiul acestuia.

SCHIMBAREA IN LEGI

Acolo unde guvernul va crede că e bine s'o facă va face schimbări în Legile de azi ale Țării, înlocuindu-le, sau numai părți din ele, cu lege nouă, aflată de mai bună. S'au și făcut câteva schimbări:

— În vechea lege administrativă (a deregătorilor) o seamă de slujbași, erau ținuti ca întăriți în slujba lor, fără dreptul cuiva de a-i putea muta de colo colo, sau de a-i înlătura chiar, când mai marii ar afla-o de lipsă. — Noul guvern vestește că această lege se scoate din puterea ei în acest punct. Acolo unde stăpânirea găsește, că cutare deregător de obște, nu-și poartă slujba cum s'ar cere și cum ar fi spre binele obștei, sau e chiar stricăcios bunei rândueli, — îl va muta în alt loc, unde să nu mai fie stricăcios, sau îl înlătură de tot! — Hotărârea își are înțelesul mai ales pe la marginile țării, prin Maramureș, prin Bucovina, Basarabia, unde avem numeroși slujbași de stat, sau profesori, sau judecători sau alții, rămași dela vechile stăpâniri străine. Pe mulți din aceștia lumea din partea locului îi știe că nu-s oameni de încredere stăpânirii românești. Dar în temeiul vechii legi, nu-i putea muta, că erau »definitivi«, cu drep-

furi câștigate acolo... Prin noua rânduelă, — îi poți trimite acolo unde nu-ți mai pot fi stricăcioși.

SLUJBAȘII STRĂMUTAȚI MAI NOU, TRIMIȘI LA LOCUL LOR

Guvernul trecut făcuse ici colo strămutări de slujbași: pre-ori, notari, polițai, pe cari îi credea necredincioși lui în fața alegerilor ce aveau să urmeze. Noul guvern, neavând grija alegerilor, a dat ordin, ca toți slujbașii cari fuseseră mutați, să se întoarcă la vetrele lor.

COMISIILE INTERIMARE INLĂTURATE

Guvernul trecut, tot în vederea alegerilor, pentru a avea sprijin mai bun în primăriile comunale, la orașe ca și la sate, — numise în fruntea comunelor »Comisii interimare« (vremelnice), cari ele să conducă trebile comunei. Erau puși în ele oameni alipiți noli stăpâniri.

Guvernul acesta nou, a trimis de știre, că desființează Comisiile interimare, — și, la orașe, va numi el altele pe cari le va socoti mai bune pentru gospodăria comunală, — iar la sate va da ordin să se adune obștea satului, cei cari au drept de alegere în sat, — și ei să-și aleagă câte 3 conducători sătești, pe aceia, pe cari îi vor găsi ei, sătenii, de mai vrednici a conduce.

Cam atâta se știe până azi din viața și hotărârile noului guvern.

Ce orânduiri va mai da, le vom arăta la timp cetitorilor noștri.

Cercul de INVIOARE A CREDINȚEI

Urmare din pag. 1.

libere, conduse de Dr. Terchiță.

Vineri, 11 Februarie, alte 4 conferințe despre taina cuminecăturii, Secta adventiștilor, a baptiștilor, »Dumineca și Sâmbăta în credința bisericii noastre«, de prof. Neagu, Marcu, Cândea, seara sub prof. Nanu.

Sâmbătă, 12 Februarie: încă 4 conferințe.

Duminecă: Sf. Liturgie, cu cuminecarea celor ce au ascultat »cursurile«.

Aceste lecții ale Cursului (școalei) de înviorare a credinței, au fost ascultate de un mare număr de cărturari și de țărani din jurul Sibiului. La cea dintâi zi de »școală«, a luat parte însuși înalt Preasfinția Sa Metropolitul Nicolae, îndrumătorul și însuflețitorul întregii întreprinderi de mare folos.

Acest fel de »Cursuri« (Școală vremelnică, pe vreme mai scurtă), vor fi urmate și în alte puncte însemnate din țară, ducând flacăra bunei credințe, înnoite și întărite, și mai departe.

În aceste vremuri de atâta tulburare sufletească, venită dela felurite tabere de puțin credincioși, dela necredincioși sau dușmani ale slintei noastre legi străbune, — suntem fericiți a putea vesti o pornire atât de înțeleaptă și de Hristos iubitoare, ca cea începută de Frăția Ortodoxă Română, sub numirea de »Cercuri de înviorare a credinței«...

Bunii noștri cetitori, dela orașe și dela sate, țărani, ca și muncitori și cărturari, — grăbească a cerceta aceste școli de zidire sufletească acolo unde ele se vestesc.

